

Hærloven, ifølge hvilken Folk kunne slippe bort for Betaling for en Deel af deres Tjeneste? Er det et rigtigt Standpunkt for de Herrer, som med Hensyn til Forslaget Nr. 59 tale om Principløshed? Det kan jeg ikke forstaae. Mit Standpunkt er simpelthen det: Vi kjende fra Værnepligtens Standpunkt ingen Borgervæbning, og vi fordre derfor Tjeneste i Linien og Forstærkningen saavel i Kjøbenhavn og Helsingør som udenfor disse Byer, men derfor kan man særdeles godt indrette en Borgervæbning saaledes, at Borgerne blive enige om at sige: For vor Byes Skyld, for at frede om vore og vore Naboers Eiendomme ville vi gjøre nogen Tjeneste i Borgervæbningen. Men det bliver saa en Communesag, og selv om det kunde blive en Militairsag, hører det ikke herhen. Efter min Mening kunne vi ikke lade dette bestaae, at Borgerne i Kjøbenhavn efter den bestaaende Lov for Borgervæbningen have Leilighed til for en lille Kjendelse at blive frie for Tjeneste i Forstærkningen. Hvad angaaer det sidste Stykke af § 64, troer jeg, det passende kan udelades. Naar vi udelade dette, saa bestaae disse Corps ganske med samme Indretning som hidtil, indtil et Lovudkast om deres Omordning kommer frem. Vi røre ikke det Mindste ved dem; hvorfor skulde det optages i Værnepligtsloven; hvilken Hensigt man har med de forskjellige borgerlige Corps, det maa være Gjenstand for en ny Lov, men jeg anbefaler Enhver, der holder paa Principet, der holder paa Ligheden her, paa at samtlige Borgere, enten de boe i Byland eller i Sjælland, enten de boe i Kjøbstæderne eller paa Landet, ere Linien og Forstærkningen undergivne, at stemme for mit Forslag. Vi kjende efter Værnepligtsloven ikke Andet, vil man saa fritage enkelte Classer, fritage f. Ex. Grosserere i Kjøbenhavn eller Skomagere i Kjøbenhavn, som man f. Ex. ved Forslaget Nr. 59 vil fritage Præsterne, saa er det en anden Sag, men saa maa man nævne Tingene ved dens rette Navn, og det gjøre de Herrer ikke, naar de sige, at disse Borgere fritages for Forstær-

ningen, og de saa kunne slippe bort fra Borgervæbningen for 4 Rd. om Aaret. Mit Forslag under Nr. 87 er, som jeg troer, fuldkommen correct; vil man gaae ind paa dette Forslag, maa jeg bede om, at man forkaster Forslagene under Nr. 65 og 86. I disse 2 Forslag, navnlig i det under Nr. 86, udvider man endog den Fritagelse for Tjeneste i Forstærkningen, som Ministeriet har tiltænkt at tilstaae Borgervæbningen i Kjøbenhavn. Jeg skal med Hensyn til denne Fritagelse bemærke, at den høitærede Justitsminister ikke kan ville udtale sig bestemt imod mit Forslag, derom er jeg overbevist, idet de Herrer i Motiverne til § 41, Side 45 sidste Spalte, ville finde udtalt, at Ministeriet ikke vilde finde Noget aldeles Afgjørende at erindre imod, at den Medlemmerne af de borgerlige militaire Corps i Kjøbenhavn efter de nugældende Bestemmelser tilkommende Fritagelse for Indkaldelse til Forstærkningen strax hæves. Ministeriet har ikke noget Afgjørende imod, at denne Fritagelse strax hæves, det har Ministeriet sagt i Motiverne; hvis Folkethinget holder paa Principet og ikke vil give Borgerne Leilighed til denne Fritagelse, siger Ministeren, at han ikke vil træde op derimod, men anerkjender det for rigtigt. Jeg kan altsaa glæde mig ved at have den høitærede Justitsminister og Motiverne tilbeeds paa min Side, og jeg nærer det Haab, at, hvorledes man end vil betragte min Stilling til Forslaget Nr. 59, har jeg ved Forslaget Nr. 87 i alt Fald Principet paa min Side. Jeg har stillet et Underændringsforslag under Nr. 83, men hvis den Sag, som omhandles under Nr. 82 og 83 skulde udebatteres, vilde det tage nogen Tid, dertil er Leiligheden ikke nu, og jeg har derfor efter Conference med den ærede Ordfører besluttet mig til at tage dette Underændringsforslag tilbage, idet jeg tør antage, at vi ved nærmere Overveielse af Sagen kunne komme til Enighed ved Bde Behandling, eller at vi i alt Fald da vilde faae bedre Tid og Leilighed til at forhandle om dette Spørgsmaal, end der nu for Diebliffet